

אמא,

תמיד ידענו שנגיע לרגע הזה, אבל עכשיו, כשהוא פה, זה כל כך כואב.

אמא, בפעם האחרונה: אני אוהב אותך.

אמא, בפעם האחרונה: תודה

אנחנו זכינו

תמיד, אנחנו האחים צוחקים, איך בקיבוץ גידלנו וחינכנו את עצמנו, אבל אנחנו יודעים כל כך טוב שאת ואבא הכנסתם בנו את הבסיס ואת הערכים. ערכי המשפחה וערכי האהבה. היתר קצת פחות חשוב.

ארוחת ארבע כל יום בשבוע עם עוגה שאת אפית עבורנו, כשיותר מהכול, מה שחשוב זאת הכמות.

הפנקייקים שלך.

ערימות, ערימות באות מהמטבח ונעלמות כלא היו מכוסות בלימון וסוכר.

6 השנים הנפלאות שבילינו יחד בעמק החולה.

דורות של תלמידים שלימדת אנגלית שכל כך נהנו משעוריך.

הרגשת החום והאהבה שאת ואבא הענקתם לכל החברים שלנו כשהבאנו אותם אלינו הביתה.

האהבה העיוורת שלך אלינו אל נשותינו ונכדייך.

פה זה המקום לציין שאלדד וג'ו, דייל וטלי, לא איתנו כאן היום פיזית, אבל אני יודע עד כמה הם כואבים.

האהבה העצומה שלך לאבא.

אז כן, היום הוא יום עצוב, אבל כשמסתכלים לאחור, המילים; גאוה, אהבה, שמחה ותודה, עולות ומזכירות לנו עד כמה אנחנו ברי מזל שהיית האמא שלנו.

אוהב אותך אמא

דרור

